

زانو زدن به خاطر پینه

۱۴-۲۱ افسسیان ۳،

14 بنابراین، من در برابر پدری زانو می‌زنم که 15 هر خانواده در آسمان و زمین نام خود را از او گرفته است 16 و دعا می‌کنم که از گنجهای جلال خود به شما ببخشد تا به وسیله روح او در درون خود قوی و نیرومند شوید، 17 و خدا عطا فرماید که مسیح از راه ایمان شما در قلبهایتان ساکن شود و دعا می‌کنم که شما در محبت ریشه دوانیده و بر پایه محبت بنا شوید 18 تا با همه مقدسین قدرت داشته باشید به پهنا و درازا و بلندی و عمق محبت مسیح پی ببرید 19 و آن محبت را دریابید (اگرچه بالاتر از فهم بشر است) تا از پری کامل خدا کاملاً پر شوید 20. جلال بر خدایی باد که قادر است به وسیله آن قدرتی که در ما کار می‌کند، خیلی بیشتر از آنچه ما خواهیم و حتی تصور کنیم عمل کند 21. بر او نسل بعد نسل تا به ابد در کلیسا و در مسیح عیسی جلال باد، آمین .

بباید دعا کنیم:

پدر مهربان ما در آسمان تو را دعا میکنیم ما را با کلام خود دریاب و بگزار تا تو را بشنویم و به تو ایمان آوریم.
آمین

در یک صومعه ای ایتالیایی یک خزانة کلیسا وجود دارد و یک انسان شیاد سعی می کند با لباس مخصوص راهب وارد آن قسم شده و چیزی سرقت کند ولی دربان ناگهان جلوی او می آید و او را معارضه می کند و در پایان به زانوی نمایان آن راهب دست می زند. از آنجایی که هر راهب سخت مشغول دعا است زانوی او نیز برجسته و پینه بسته است پس او می تواند تشخیص دهد که آن فرد یک کلاهبردار است و او را تحویل پلیس می دهد .

پولوس نیز بسیار از اینگونه دعا کردن بر روی زانو داشت. او برای پدر آسمانی زانو می زد همچون کسانی که به پادشاهان زمان خود زانو می زدند. زانو زدن همانطور که خیلی ها فکر می کنند فقط مطلق به کاتولیک ها یا یک شیوه ای قدیمی نیست بلکه قدیمی ترین رساله و روش دعا کردن است و توسط این زانو زدن در مهربان کلیسا ما احترام خود را به پدر آسمانی نشان می دهیم . این که بتوانیم ایمان داشته باشیم که خدا پدر آسمانی من است و مسوولیت زندگی من را بر عهده گرفته است بهترین و زیباترین تجربه است . پس امروز از پولوس رسول می خواهیم که به ما بگوید به عنوان فرزند پدر آسمانی چه احساسی خواهیم داشت پولوس رسول جواب می دهد که : فرزندان خدا با اطمینان به دعا از هدایای او برخوردار بوده و از برکت زیاد او نیز بهره می برند.

۱. اطمینان به دعا یعنی چه؟

فرزندان با عجله و شتابان از در تو می آیند و به محل کار پدر خود می روند و می گویند : بابا لطفا..... بابا همیشه برامون..... و بابا خواهش می کنیم..... و پدر که عاشق فرزندان خود است و آنها را دوست می دارد طبیعی است که از قبل می سنجد که انجام فلان کار برای کودکانش خوب است یا خیر و او فقط کاری را انجام می دهد که به صلاح آنها باشد و او نیز از این موضوع خوشحال می شود که اعتماد کودکان را جلب کرده. ما نیز همانند این کودکان با این شور و شوق و اطمینان از پدر خود طلب خاسته کنیم. کودکانی که به پدر خود اطمینان دارند قبل از طلب خاسته خود از خودشان نمیپرسند که آیا ما مزاحم پدر نشدیم، بلکه رو به جلو حرکت کرده و تقاضای خود را با اعتماد به نفس می کنند.

پولوس رسول نیز با اعتماد کامل خدا را دعا می کند طوری که شما می توانید آن را احساس کنید او آشکار و بدون ترس آنچه را که برای جماعت می خواهد از خدا طلب می کند. و قدرت در ایمان و نزدیکی به عیسی مسیح با دانش کامل را برای جماعت طلب می کند. چه مقدار از کسانی که تا به حال تعمید شده اند با خدای خود چنین سخن گفته اند؟ آنها این گونه دعا نمیکنند چون که اشتباه یاد گرفته اند و یا اینکه فراموش کرده اند و یا اینکه کاملاً فراموش کرده اند که فرزندان خدا هستند. و آنهایی که دعا می کنند اما عمیقاً دعا نمیکنند چونکه فاصله ای بین آنها و خداوند زیاد شده است و خداوند از آنها خیلی دور شده و آنها عذاب وجدان دارند و از خود می پرسند چگونه اگر من این کار را برای خدا خوب انجام دهد او مرا کمک می کند! آیا تا به حال فرزندان شما با خود همچنین تحلیلی داشته اند؟؟

به عنوان یک کشیش می دانم که اغلب اعتماد در دعا به خداوند موجب به یک تجربه ای حس بخشش از طرف او و یک ارتباط درونی می شود بلی من اینجا هستم و می خواهم به عنوان کودک تو باشم همانند حس کسی که در مراسم قسل تعمید شرکت کرده و از اینکه فرزند خدا شده است بسیار احساس خوبی دارد. و در آخر یک دعای صمیمی وجود دارد دعایی که با اعتماد به خدا آمیخته است و با اینکار خود را بزرگ می کنید مثل فرد مسیحی که دعا می کند در حالی که بقیه گوش می دهند.

دعای تو چگونه است؟ آیا تو با حس درونی و اعتماد به خدا دعا می کنی؟ ما حق داریم کودک خدا باشیم هر کس که با ایمان و اعتماد کامل دعا و زندگی کند در آخر از مسیر اصلی جدا نخواهد شد و در امنیت کامل خواهد ماند چون خدا پدر من است و من فرزند او و والدین مراقب فرزندان خود هستند .

۲. به عنوان فرزندان خدا، ما دسترسی به هدایای منحصر به فرد خدا را داریم .
خدا ما را فقط به خاطر اینکه فرزند او باشیم خلق نکرده است بلکه از برکات غنی او برخوردار باشیم و این دومین مورد است .

به عنوان مثال پولوس رسول از خدا طلب قدرت و نیرو می کند نه فقط قدرت جسمانی و روانی بلکه نیرویی که از هر نظر بتواند ما را قوی نگاه دارد مثل یک ایماندار قوی که در باطن او عیسی مسیح وجود دارد مثل یک درخت بزرگ که ریشه ای آن در عشق به خداوند است. آیا تا به حال درخت تنومندی را در طوفان مشاهده کردید؟ اینکه چگونه باید ایستادگی کند. پولوس رسول برایمان طلب انعطاف پذیری و ایستادگی با ایمان کامل را می کند اینکه حتی در هنگام طوفان آن را یک هدیه ای خوب از خدا بدانیم. او همچنین طلب تجربه ای ایمان را می کند که می توانید تمام مقدسات (که همان فرزندان خدا هستند) را احساس کنید مانده درک محبت مسیحی و تجربه ای یک حس جدید می باشد بله عشق مسیحی همان بعد چهارم زندگی می باشد. همانطور که پولوس رسول می نویسد بنابراین شما می توانید همه ای مقدسین را درک کنید چه از طول و عمق و بلندی و عرض و این همان بعد چهارم است مثل آرامش یک مسیحی که به هر چیز دیگری برتری دارد و ما به عنوان فرزندان خدا مورد توجه او قرار می گیریم و پولوس رسول آن را پر شدن از احساس خدا می نامد همانطور که ما در کریسمس می خانیم که ای که احساسم یک پرتگاه و روح یک دریایی بیکران در وجود با تو است.

این خانه ای چهار بعدی محبت مسیحی است که ما در آن متولد شدیم کسی که در آنجا زندگی می کند می تواند از برکت و عشق و صلح و شکوه و عظمت منحصر به فرد برخوردار باشد. چه ثروت عظیمی!

۳. بنابراین ما فرزندان خدا از برکت بودن خدا چنین زندگی می کنیم.
مثال همان فرزند عیاشی که سهم ارث خود را از پدر خود دریافت می کند و برادر بزرگتر او نیز همچنین عیسی مسیح در لوقا 15 مثال می زند که هیچ کدام از آنها ثروتمند نشدند یکی از آنها همه را در راه قمار باخت و دیگری نیز همیشه احساس بردگی کرد و زمانی که برادر کوچکتر در نهایت به خانه بازگشت و اعتماد پدر به او بازگشت و آن پسر واقعا غنی شد و بعد از آن به یک مقدار خوردنی و نوشیدنی و برکت آن بسنده کرد و به عنوان یک برده و خدمتکار به پدر خدمت کرد و این خیلی بهتر از آن فقر و گرسنگی بود که او قبلا در آن بود و او با این احساس عشق مواجه شد که از خیلی مال و ثروت دنیا که با یک نفس از بین می رود بهتر بود و برادر بزرگتر او که هنوز غنی است به او حسادت می کند چون پدر او را با کلام خوب و زیبا صدا می زند و نه به عنوان یک برده و خدمتکار بلکه به عنوان فرزند خود. یا در زمانی که عیسی مسیح جمعیت انبوهی را با پنج تکه نان و دو ماهی سیر می کند هر کدام از آنها مقدار کمی دریافت نمی کنند بلکه برکت به میزان زیادی به آنها تعلق می گیرد و همه به طور کامل سیر می شوند طوری که شاگردان در آخر دوازده سبد از نان ها را نیز جمع می کنند برای هر قبیله از اسرائیل یک سبد کامل .
پدر آسمانی ما از ثروت و فراوانی زیاد برخوردار است و می خواهد آن را در بین ما تقسیم کند و او این را فقط با طلب و خواست ما به ما نخواهد داد بلکه می خواهد ما نیز مثل پولوس رسول پر حرارت و با اشتیاق و دانش از او طلب کنیم پس توجه کنید که مسیحی بودن همیشه بدین معنا نیست که فقرا همیشه مقدار کمی از هر چیز داشته باشند. از نظر مادی نیز هستند در بین ما افرادی نیازمند و پناهندگان و بیماران که تهی دست باشند اما ثروت دنیا زود گذر است و نمی ماند.

از نظر روحانی خداوند برای ما ثروتی آماده کرده است و آن را با کمی مسیحی بودن و کمی احساس عشق کردن و کمی با عیسی مسیح بودن به ما هدیه نمی کند او می خواهد به ما بیشتر هدیه کند و از می خواهد که با شوق و حرارت و علم بیشتر از او طلب کنیم . و پولوس رسول هدف از فرزند خدا بودن ما را در این جمله بیان می کند که : در پایان زندگی پر از برکت و فراوانی وجود دارد اما آنگاه از همین الان شروع شده است. اکنون می توان به راحتی درک کرد که پولوس رسول فقط با این ستایش به خداوند پدر نزدیک است او که قادر به انجام هر کاری می باشد و چیزی که ما می طلبیم و می فهمیم آمیخته در قدرت اعجاز و تاثیر است و افتخار بودن در جماعت عیسی مسیح تا ابد الابد را دارد. آمین

فیض و برکت روح القدس به همراه ما تا زندگی ابدی...

آمین .